

1-B

JOHANNES INNLEDER SITT VITNESBYRD TIL DE SJU MENIGHETENE I DEN ROMERSKE PROVINSEN ASIA

Johannes, apostelen som Jesus “hadde kjær” var blitt en gammel mann. Ofte hadde han nok lengtet tilbake til sin ungdoms tid da han vandret fra sted til sted sammen med Jesus Kristus, sin mester og gode venn. Fullstendig ufrivillig havnet han på øya Patmos som ligger ca. 60 kilometer utenfor vestkysten av dagens Tyrkia. Her skulle han komme til å skrive en bok, samt sju korte brev til sju forskjellige menigheter. Hvordan han innledet sin hilsen til

disse menighetene ser vi her i **Åp 1:4-5 (NT 304)**:

“Johannes hilser de sju menigheter i provinsen Asia: _____ være med dere og _____ fra _____ som _____ og som _____ og som _____, og fra de _____ som står for hans trone, og fra _____, det troverdige _____, den _____ av de _____ og herren over _____ konger. Han som _____ og har fridd oss fra våre _____ med sitt _____, og som har gjort oss til et _____, til _____ for Gud, sin Far — ham tilhører æren og _____ i all _____. Amen.”

Kanskje Johannes tenkte tilbake på noen av de scener som ble vist ham fra Guds tronsal i himmelen. Etter alt det han hadde sett der, hilste han sine lesere med *nåde* og *fred* fra den allmektige og evige Gud, samt fra de sju ånder (også kalt engler) som står for hans trone. Han hadde sett hvordan fire av disse englene holdt omfattende krigsvinder tilbake fra jorden, se Åp 7:1 (NT 309). Han hadde hørt tre av dem gi hvert sitt alvorlige budskap om hvor nødvendig det er å velge å stå på rett side i den avgjørende striden mellom godt og ondt, — og hva som skal til for å gjøre det. Se Åp 14:6-12 (NT 315) Han hadde hørt disse sju englene blåse i hver sin basun og sett hva det signaliserte. Se Åp 8:2 – 11:19 (NT 310-313). Han så også at hver av dem tømte sin skål med forferdelige plager (også kalt Guds vrede) ut over jorden. Se Åp 15 & 16 (NT 316). Likevel forstod Johannes at himmelens beboere ønsker menneskeheten: *nåde* og *fred*!

- Johannes minnet menighetene om at Jesus Kristus ønsket dem akkurat det samme, nemlig: *nåde* og *fred*. Han måtte bare enda én gang hilse og si at Jesus som er “herren over jordens konger,” faktisk også “elsker oss.” a) Hva har Jesus sagt om sin kjærlighet til oss? Joh 15:9 (NT 134) b) Hvordan skulle Guds kjærlighet til oss komme til uttrykk, i følge Jesus’ samtale med Nikodemus mange år tidligere? Joh 3:14-17 (NT 114)**

Svar a): “_____ Faderen har _____ meg, har _____ i min _____!”

Svar b): “Og _____ Moses _____ slangen i ørkenen, slik

skal også _____, [løfte opp: Det greske ord i grunnteksten betyr både løfte opp (korsfeste) og opphøye. Se Joh 8:28 (NT 124); Joh 12:32-33 (NT 130)] for at _____ som _____ på _____, skal ha _____. For så _____ har Gud _____ verden at han gav sin _____, den enbårne, for at _____ den som _____ på ham, ikke skal gå _____, men ha _____. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å _____ verden, men for at verden skulle bli _____ ved ham.”

Merk! Johannes husket hva Jesus hadde sagt om *sin* kjærlighet til oss kort tid før han beviste det ved å dø på korset. Han husket også godt *hva* han hadde fått til på den måten: Han “har *fridd oss fra våre synder* med sitt *blod*.” Men resultatet av hans offer sluttet ikke med det. Han beskrev Jesus som “den *førstefødte* av *de døde*.” Det betyr ikke at Jesus var den første i historien til å stå opp fra de døde, men den *fremste* i *betydning*, slik vi ser i **Kol 1:18 (NT 245)**:

“Han er _____ for _____, som er kirken. Han er _____, den _____ av de _____, så han i ett og alt kan være den _____.”

Hvis ikke Jesus hadde stått opp fra de døde, hadde vi mennesker vært *fortapt*. Se 1 Kor 15:17-18 (NT 213). Dvs.: Vi hadde *forblitt* døde — uten noe håp om en oppstandelse fra de døde til et evig liv! Derfor blir Jesus beskrevet som *førstegrøden* av dem som står opp — slik vi ser i **1 Kor 15:20-23 (NT 214)**:

“Men nå er Kristus _____ fra de _____, som _____ av dem som er _____. Fordi _____ kom ved _____ menneske, er også de dødes _____ kommet ved _____

menneske. For likesom alle _____ på grunn av Adam, skal alle få _____ ved _____. Men _____ og en i sin _____: _____ er den _____, _____ de som hører Kristus til, _____ han _____.”

Dette var begivenheten Johannes så fram til: Oppstandelsen fra de døde ved Jesu gjenkomst!

2. **Johannes sa også at Jesus “har gjort oss til *et kongerike, til prester for Gud, sin Far — ham tilhører æren og makten i all evighet. Amen.*” a) Hvilket folk hadde Gud gitt en lignende betegnelse mange år i forveien? 2 Mos 19:5-6 (GT 79) b) Hvordan omtalte apostelen Peter dette spesielle riket som Johannes refererte til, og hvordan beskrev han dets oppgave? 1 Pet 2:9-10 (NT 288)**

Svar a): “_____ dere nå vil lytte til mine ord og _____ min _____, _____ skal dere være min _____ framfor alle _____ folk; for hele jorden er min. _____ skal være et _____ av _____ og et _____ for meg. Dette er de ord du skal tale til _____.”

Svar b): “Men _____ er en utvalgt slekt, et _____, et _____, et folk som er Guds _____, for at _____ skal

_____ hans _____, han som kalte dere fra _____ til sitt underfulle _____. _____ var dere _____ et _____, men _____ er dere _____ Guds _____. _____ hadde dere _____ fått barmhjertighet, men _____ har dere funnet _____.”

Merk! Gud brukte den samme betegnelsen på israelittene ved utgangen fra Egypt som Johannes gjorde i sin hilsen til de sju menighetene. Forskjellen er at menighetene som Johannes skrev dette til, bestod for det meste av *ikke-jøder*. Det “kongelige presteskap” Peter skrev til besto *kun* av ikke-jøder. Gud har den samme omsorg og de samme forventninger til *troende* ikke-jøder som til *troende* jøder. *Sammen* utgjør de et “kongerike av prester.”

HAN KOMMER MED SKYENE

3. Hvilken storslått begivenhet minner Johannes de sju menighetene om etter å ha understreket deres ansvar og håp i lys av Jesu død og oppstandelse? Åp 1:7 (NT 304)

Svar: “_____, han _____ i _____! _____ skal _____, også _____ som har _____ ham, og alle _____ skal bryte ut i _____ over _____. Ja, sannelig, amen!”

Merk! Dette ligner beskrivelsen Jesus ga om sin gjenkomst, slik den er gjengitt i **Matt 24:30-31(NT 34):**

“Da skal _____ vise seg på _____, og _____ på _____ skal bryte ut i _____, og _____ skal _____ på himmelens _____ med stor _____ og _____. Når basunen lyder, skal han sende ut sine _____, og _____ skal _____ hans _____ fra de fire verdenshjørner, fra _____ ene _____ til den _____.”

Det sier seg selv at “de utvalgte” som englene “skal samle” er *ikke* regnet blant dem som “bryter ut i klagerop når de *ser* Menneskesønnen komme på himmelens skyer med stor makt og herlighet.” Det store flertallet — de som bare er “opptatt av *jordiske ting*,” (og som Johannes derfor kaller “*jordens folk*”), kommer til å reagere slik. Men de som tilhører Guds rike regnes ikke som “*jordens folk*.” De har jo sin *borgerrett* en helt annen plass, slik vi leser i **Fil 3:18-21 (NT 243):**

“Jeg har sagt det ofte og må si det _____ med tårer at det er _____ som lever som _____ av _____. De _____ i _____, de har magen til gud og setter sin ære i det som er en _____ for _____, og de er _____ av _____ ting. Men _____ har vår _____ i _____, og _____ vi Herren, Jesus Kristus, som _____. Han skal _____ vårt svake og _____ så det blir _____ det _____ han har i _____. For han har makt til å underlegge seg alt.”

4. Hvilken anbefaling er verd å ta med seg på vår pilegrimsferd til Guds rike når en *ikke* ønsker å bli regnet blant dem som kalles: “Jordens folk”? Kol 3:4-6 (NT 247)

Svar: “Men _____, _____ seg, _____ skal også dere _____ i _____ med _____ . Så la da _____ i dere _____ : _____, _____, _____, ondt _____ og _____, som ikke er annet enn _____ . Det er _____ som gjør at Guds _____ rammer de _____ .”

Merk! Jordens folk lever i umoral osv. — som om dette livet på jorden er det eneste som finnes. Men disse vers minner oss om at dette livet *ikke* er det eneste. I alle fall ikke for dem som har gjort Jesu liv — hans måte å være på, som til sitt eksempel. Når Jesus *åpenbarer* seg for å hente sitt folk hjem til sitt evige rike, da skal de som har gjort ham til “sitt liv” åpenbares (bli synlig) *sammen* med ham. Dette skjer ved Jesu gjenkomst. Ikke før.

5. Vi leste under pkt. 3, at de som “gjennomboret” Jesus kommer til å være blant dem som bryter ut i klagerop når de ser ham komme på himmelens skyer. Blir dette storslåtte syn en uventet overraskelse for Israels åndelige ledere som fikk Jesus dømt til døden? Mark 14:60-64 (NT 65)

Svar: “Da reiste _____ seg, steg fram og spurte Jesus: "Har du ikke noe å si til det de _____ deg for?" Men han _____ og svarte ikke _____ ord. Igjen spurte _____ : "Er du _____, Den Høylovedes _____?" _____ svarte: " _____ er _____. Og _____ skal få _____ sitte ved _____ høyre hånd og _____ med _____. Da _____ øverstepresten _____ sin og sa: "Hva skal vi nå med _____? Dere har hørt _____. Hva _____ dere?" _____ fant _____ til å _____.”

Merk! Jesus mente alvor da han lovte dem som “fant ham skyldig til å dø” at de skulle “få *se* ham sitte ved Kraftens (Gud Faders) høyre hånd og komme med himmelens skyer.” Da må de nødvendigvis stå opp fra de døde for å kunne bivåne denne begivenheten. De glemte nok aldri at Jesus sa dette. Det gjorde tydeligvis inntrykk på øverstepresten. Han gjorde noe ulovlig ved å flerre sin embetskappe da han hørte hva Jesus sa. At dette var forbudt, ser vi i **3 Mos 21:10 (GT 130):**

“Den som er _____ blant sine brødre og har fått salvingsoljen på sitt hode, er innsatt i embetet og _____ i de _____, han skal ikke la håret henge fritt og _____ sine _____.”

Under ingen omstendighet skulle en prest flerre sine klær. Det var nemlig *dødsstraff* for slikt. Se **3 Mos 10:6 (GT 115):**

“...Dere skal ikke la håret henge fritt og _____. For da kommer _____ til å _____, og Herren blir _____ på hele menigheten...”

6. **Jesus brukte ofte uttrykket: “Menneskesønnen” om seg selv, noe som fylte begeret til randen for presteskapet i Israel. Hva sier sammenhengen hos profeten Daniel hvor Jesus hadde hentet denne benevnelsen? Dan 7:13-14 (GT 995)**

Svar: “Videre så jeg i mine nattskyer: Se, med _____ kom det en som var lik en _____. Han nærmet seg den gamle av dager og ble ført fram for ham. Han fikk _____, _____ og _____; _____ og _____ med _____ språk, _____ skal tjene _____. Hans velde er et _____, det skal _____; _____ går _____ til _____.”

Merk! Ved bevisst å kalle seg selv for “Menneskesønnen,” identifiserte Jesus seg med den “menneskesønn” som Daniel hadde skrevet om, og som skulle få “herredømme, ære, rike,” osv. Dette var en uhemmet erklæring om hvem Jesus anså seg selv for å være. Da han dessuten hevdet at han skulle komme på *himmelens skyer*, slik Daniel også hadde sagt at menneskesønnen kom til å gjøre, fikk Israels prester mer enn nok. Det var *da* “alle fant ham skyldig til å dø.” De *forkastet* ham og viste det ved å få ham dømt til døden og korsfestet.

6. **Når vi nå er inne på at Jesus ble *forkastet* som Messias av Israels åndelige ledere da de fikk ham korsfestet, kommer vi inn på et viktig aspekt ved Jesu gjenkomst. Det vi har sett så langt angående Jesu høyst *synlige* gjenkomst — da han kommer for å samle sine utvalgte (av mange kalt: “Bruden”), kan kanskje virke forvirrende på noen. En populær oppfatning blant mange, går nemlig ut på at det *aller første* vi har i vente hva Jesu gjenkomst angår, er: “Bortrykkelsen.” Dette er en begivenhet som mange mener kommer til å være *usynlig* for det menneskelige øye. Jesus satte disse tingene i perspektiv da han fortalte om *rekkefølgen* angående hva vi har i vente. — Hans *utgangspunkt* var at han skulle bli *forkastet* som Messias. Hva skulle så skje? Luk 17:22-25 (NT 98)**

Svar: “Til _____ sa han: Det kommer en tid da dere skal lengte etter å få se en av _____ dager, men ikke få oppleve det. Folk skal si til dere: “_____”, eller “_____ er han”. Men gå _____ dit og _____ etter! For _____, når det blinker, _____ fra himmelbryn til himmelbryn, _____ skal det være når Menneskesønnen _____ til _____ på sin dag. Men _____ må han _____ mye og bli _____ av denne slekt.”

Merk! Det *eneste* Jesus nevner her med hensyn til sin gjenkomst, er at han — Menneskesønnen, “kommer til *syne* på sin dag.” Men *først* måtte han “lide mye og bli *forkastet*.” Dette er begivenhetenes rekkefølge: 1) Lidelse og *forkastelse*. 2) Så *kommer* Menneskesønnen *til syne* på sin dag. Ikke ett ord om forkastelse etterfulgt av en *usynlig* gjenkomst! Vi finner nøyaktig samme rekkefølge beskrevet like klart og tydelig i det som står skrevet i **Heb 9:27-28 (NT 275):**

“Likeså visst som det er menneskenes lodd å _____ og siden komme for dommen, slik er også Kristus 1) _____ én gang [forkastet] for å ta bort manges synder, og 2) _____ skal _____ for _____ *komme til _____*, ikke for syndens skyld, men for å _____ dem som _____ på ham.”

JESU GJENKOMST — BÅDE FRELSE OG DREPER MENNESKER

7. Et skriftsted som siteres kun *delvis* som et eksempel på et *usynlig* Jesu komme, (der noen blir tatt med og andre etterlates *levende*), er følgende vers i Luk 17:34-36 (NT 99):

Sitat: “Jeg sier dere: Den natten skal det ligge to i samme seng; den _____ blir _____, den _____, den _____.

To kvinner skal male på samme kvern; den _____ blir tatt _____, den andre blir _____. To menn skal være ute på marken; den _____ blir _____, den andre _____.”

Merk! Man *antar* visst at de “andre” som “blir tilbake,” blir etterlatt i *levende live*. Men ved å lese det neste verset, kan man i det minste begynne å lure på om *det* kan være en korrekt tolkning! Legg merke til hva Jesus svarer på disiplenes spørsmål om “hvor.” Se **Luk 17:37 (NT 99)**:

“Disiplene tok da til orde og spurte: “_____, Herre?” _____ svarte: “_____ er, vil _____.”

8. Jesus svarte litt kryptisk på disiplenes spørsmål om “Hvor, Herre.” Vi kan stille oss spørsmålene: Svarte han på *hvor* de som skulle *tas med* skulle *tas til*. — Eller svarte han kanskje på *hvor* det skulle bli av dem som ble *tilbake*? Nøkkelen til å forstå hva han mente med svaret sitt, må nødvendigvis ligge i hva et *åtsel* er! Hvordan vil du beskrive et *åtsel*? Er det noe som er *levende*? — Eller beskriver det noe som er *dødt*?

Ditt Svar: _____

Merk! Et *åtsel* er selvfølgelig noe som er *dødt*, — noe gribber gjerne spiser. Jesus kunne umulig hatt de som “blir tatt med” i tanke da han sa dette. De skal han jo ta med seg *levende* til sitt rike — stedet han nå “gjør i stand” til dem. Se Joh 14:1-3 (NT 132). Nei, han må ha hatt de som “blir tilbake” i tanke da han nevnte *åtsel* som er i ferd med å bli til føde for gribber. Det kan følgelig kun bety én ting: De som *ikke* blir tatt med, *dør* som et resultat av hans *synlige* gjenkomst som er *det neste* som skal skje etter at han *først* ble forkastet. En slik tolkning føyer seg også inn i den øvrige sammenheng der Jesus viser til et par paralleller.

9. Hvilke to eksempler fra det gamle testamentet, sammenligner Jesus sitt komme med der noen blir *berget* (blir frelst) og andre *omkommer* (blir til *åtsel*)? Luk 17:26-30 (NT 99)

Svar: “Og _____ det _____ til i _____ dager, _____ skal det _____

_____ . De spiste og drakk, giftet seg og ble giftet bort, like til den dag da _____

gikk _____ i arken. _____ kom

_____ og gjorde _____ på _____ alle.

Eller _____ det _____ i _____ : De

spiste og drakk, de kjøpte og solgte, plantet og bygde. _____

den dagen Lot gikk _____ av _____, regnet det _____ og _____

fra himmelen og _____ på _____. _____ skal det _____ den dagen _____ seg.”

Merk! Jesus trekker klare paralleller til vannflommen på Noahs tid som *gjorde ende på dem alle* (— unntatt dem som ble *frelst* fordi de hadde søkt ly inne i arken i tide). Dessuten til Sodomas ødeleggelse hvor ilden *gjorde ende på dem alle* (— unntatt Lot og hans to døtre som kom seg *ut* av den dødsdømte byen i tide). Hva mener Jesus når han sier: “*Slik* skal det *også gå* den dagen Menneskesønnen *åpenbarer* seg” — ? Tenk over det: Betyr ikke dette at noen blir **frelst** når han kommer (fordi de har vendt om i tide), og videre at de øvrige blir **drept**? Hvordan kan hans komme være “*hemmelig* og *usynlig*” når det sies at han “*åpenbarer*” seg?

10. **Hittil har Johannes skrevet sin egen lille hilsen/trosbekjennelse til de sju menighetene. Deretter får Gud slippe til med sin erklæring. Hva sier han ved denne anledning? Åp 1:8 (NT 304)**

Svar: “Jeg er _____ og _____, sier _____, han som _____ og som _____ og som _____, Den _____.”

Merk! “Alfa og Omega” er henholdsvis den første og den siste bokstaven i det greske alfabet. Gud er den første og den siste og alt inni mellom. Han er, var og blir til evig tid. Ingen kan sidestilles med ham! Dette var ikke Johannes i tvil om. *Har Gud den samme plass i ditt liv?*

GRUNNEN TIL AT JOHANNES HAVNET PÅ ØYA PATMOS

11. **Hvilken grunn gir Johannes for at han var kommet til Patmos øya? Åp 1:9 (NT 304)**

Svar: “Jeg, Johannes, som er deres _____ og har _____ med dere i _____ og _____ og _____ i _____, jeg var på øya Patmos. Dit var jeg kommet på _____ av _____ og _____ om _____.”

Merk! Da Johannes nærmet seg slutten av sitt liv, hadde menigheten kommet inn i en fase der dets medlemmer hadde tre ting felles: 1) Trengsel, 2) Guds rike, og 3) Håpet i Jesus Kristus. Det var begynt å bli vanskelig å være en kristen av grunner som vi skal komme nærmere inn på siden. Johannes ble forvist til Patmos fordi han var trofast og kompromissløs overfor Guds Ord. Mange av Ordets prinsipper var utsatt for harde angrep. Ikke minst på grunn av den romerske styresmakt som påbød keisertilbedelse. “Vitnesbyrdet om Jesus” var også en medvirkende årsak til hans ufrivillige opphold på Patmos. Uttrykket er en annen betegnelse på Bibelens *profetiske* skrifter, se Åp 19:10 (NT 319). De profetiske skriftene som er inspirert av Den Hellige Ånd (som vi så sist), forteller (vitner) om Jesus og hans misjon i forkant. Vi skal også komme nærmere inn på dette emnet senere i kurset.

12. **Hva kalte Johannes *den dagen* da Ånden kom over ham for å innfri Jesu løfte med hensyn til “den fulle sannhet,” og om “det som skal komme” som vi tok for oss sist? Åp 1:10 (NT 304)**

Svar: “På _____ kom _____ over meg, og jeg hørte en _____ meg, med klang som en _____.”

Merk! Det er en kjent sak at dagen for Jesu gjenkomst blir i enkelte tilfelle referert til som “Herrens dag” i Bibelen. Men det kan ikke være snakk om *den dagen* i *denne* sammenheng.

Johannes (som var jøde) visste om *en annen dag* som har fått betegnelsen: “Herrens dag” i Bibelen. Du har kanskje hørt at dette må være søndag, — dagen da Jesus stod opp fra de døde. *Det* var absolutt en minnerik dag, men vi mangler et *bibelsk* grunnlag for å hevde at Gud/Jesus kaller søndagen for: “Min dag.” *Det* sier han derimot om sabbatsdagen (lørdag) slik vi ser i **Jes 58:13-14 (GT 825):**

“Hvis du holder foten tilbake på _____, så du ikke _____ med ditt _____ på _____, men kaller _____ en _____ og _____ og _____ en _____, hvis du _____ den høyt i _____ så du _____ går dine _____ veier, men _____ fra _____ og tomt _____, _____ skal du ha din _____ i Herren. ... Dette er _____ fra _____ munn.”

13. Hva fikk Johannes øye på etter at Ånden hadde gitt ham instruks om å skrive denne profetiske boken med beskjed om å sende den til Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea? Åp 1:12-16 (NT 304)

Svar: “Jeg vendte meg for å se _____ som _____ til meg. Da så jeg _____ av gull, og midt _____ en som var lik en _____, kledd i fotsid _____ og med et belte av _____ om brystet. Hans hode og hår var _____ som hvit _____ eller som _____, og _____ som flammende _____; _____ var som

_____ glødet i en ovn, og _____ lød som brusert av veldige _____. I sin høyre _____ holdt han sju _____, og fra hans munn gikk det ut et skarpt, tveegget sverd. Ansiktet var som _____, når den skinner i all sin kraft.”

Merk! Denne beskrivelsen minner oss om en scene tatt fra Herrens helligdom i himmelen. Dette fordi vi leser om sju lysestaker. En sjuarmet lysestake var litt av inventaret i den jordiske helligdom, slik vi ser i 2 Mos 37:17-24 (GT 100). At den jordiske helligdom var en “*etterligning* og en *skygge* av det *himmelske*,” leser vi i Heb 8:5 (NT 273). Av sammenhengen forstår vi at det er Jesus som har tatt plass i den “sanne” helligdom som ikke bare er et *bilde* av den i himmelen, men den som *er der*. Det ser vi i **Heb 9:24 (NT 275):**

“For _____ gikk _____ inn i en _____ som er gjort av _____ og bare er et _____ av den _____. Han gikk inn i selve _____; nå skulle han for _____ skyld tre fram for _____ ansikt.”

13. Hva skulle lysestakene av gull og stjernene symbolisere? Åp 1:20 (NT 304)

Svar: “Og dette er _____ med de sju stjerner som du så i min høyre hånd, og de sju _____ av gull: De sju _____ er _____ for de sju _____, og de sju _____ er _____ selv.”

Merk! Vårt neste studie skal ta for seg mer om hvem de syv englene for de sju menighetene kan ha vært. Vi skal også se nærmere på hvilke nøkler Jesus Kristus er i besittelse av.